

Élt egyszer három jó barát. Barátságuk azzal kezdődött, hogy mindhárman ugyanazon a napon születtek, egy iskolába jártak, s mindig egymás mellett ültek. Később azonban sorsuk három irányba sodorta őket: egyikük tanár lett, a másik orvos, a harmadik pedig, mivel igen alacsony termetű volt, elszegődött a cirkuszba bohócnak.

A három jó barát gyakran találkozott egymással, egészen addig a napig, míg mindhárman egy autóbaleset áldozatai nem lettek. A mennyország kapuja előtt találkoztak, ismét nagy jókedvvel. - Látjátok, még a mennyországba is együtt érkeztünk, remélhetőleg most már örökké együtt leszünk - mondta az első. - Együtt állunk az Úr ítélőszéke elé - mondta a másik -, ne féljete, ilyen jó sorsunk még sose volt, mint itt lesz. Csak a legkisebb, a kicsi bohóc nem szólt semmit. Meghúzódott a másik kettő árnyékában, s igen félt, mert úgy érezte, egész életében nem tett semmi jót, hiszen csak bohóckodott. Az Úr színe előtt a földre borultak, és irgalomért esedeztek. - Jól van, fiam - mondta Jézus az elsőnek -, te egész életedben tudatlanokat tanítottál. Ragyogni fogsz a mennyben, mint a hajnalcsillagok. - Jól van, fiam, amikor beteg voltam, meglátogattál, sőt, meg is gyógyítottál - szólt Jézus a másodikhoz. A kis bohóc lehunyt a szemét, s úgy várta az Úr ítéletét: - Tiéd a mennyek országa, kis bohóc - mondta Jézus -, mert lélekben gyermek maradtál. Amikor bánatos voltam, megnevettettél, s amikor szomorkodtam, meg vigasztaltál. A kis bohóc erre örömeben cigánykereket hányt, s mosolyogtak mind az angyalok. A legjobbat az teszi, aki az embereket felvidíti, megnevetteti. / F:Internet /